

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

02 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Timofti Vladimir
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatei Clopot Natalia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11 iulie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, în cauza penală privind-o pe

Clopot Natalia xxxxx, născută la xxxxx, originară din xxxxx, domiciliată în s. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.06.2019 – 11.07.2019;

Instanța de apel: 06.08.2019 – 04.12.2019;

Instanța de recurs: 27.02.2020 – 02.09.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11 iulie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Clopot Natalia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.151 alin.(1) din Codul penal la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni din 10 octombrie 2017, prin care Clopot Natalia a fost condamnată pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.201¹ alin.(1) din Codul penal la 1 an închisoare, și definitiv fiindu-i numită pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar

pentru femeii de tip semiînchis.

A fost admisă parțial, acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contul inculpatei Clopot Natalia în beneficiul lui Ilica Ghenadie prejudiciul material și moral în suma de 40 000 lei, în rest pretențiile părții s-au respins.

S-a dispus încasarea din contul inculpatei Clopot Natalia în beneficiul statului, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, în suma de 320 lei.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Clopot Natalia la 13 mai 2018, aproximativ ora 19:30, aflându-se pe teritoriul fermei de vite a SRL "xxxxx", amplasată în s. xxxxx, fiind sub influența alcoolului, în urma relațiilor ostile apărute spontan, i-a aplicat lui Ilica Ghenadie multiple lovituri cu un cuțit de bucătărie în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i plagă a abdomenului pe dreapta cu penetrare în cavitatea peritoneală, fără lezarea organelor interne, plaga în regiunea spinei iliace pe dreapta și plaga transfixiantă a brațului drept, ce conform raportului de expertiză judiciară nr.201812D0108 din 24.07.2018, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Clopot Natalia a comis infracțiunea prevăzută la art.151 alin.(1) din Codul penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Lungu Artur, în numele inculpatei Clopot Natalia, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei Clopot Natalia să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În argumentarea apelului declarat, apărătorul a invocat că instanța de fond a calculat greșit și inechitabil termenul pedepsei sub formă de închisoare adăugată, care urmează a fi redusă substanțial sau definitiv prin absorbție.

Instanța de fond nu a ținut cont de faptul că la examinarea cauzei a fost stabilită o circumstanță atenuantă și anume s-a constatat că partea vătămată prin acțiunile sale ilegale și imorale, comise, a provocat comiterea infracțiunii.

La fel, recurentul a invocat că, sentința nu este motivată și nu cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, în partea încasării sumei de 40 000 lei cu titlu de valoare a prejudiciu material și moral. Or, cererea depusă la dosar este înaintată de partea vătămată și nu de partea civilă, cum este reglementat de procedura simplificată de examinare a cauzelor penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, a fost respins apelul declarat de avocatul Lungu Artur, în numele inculpatei, cu menținerea sentinței contestate.

4.1 În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpata a săvârșit anume infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(1) Codul penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Referitor la aplicarea pedepsei penale inculpatei, instanța de apel a notat că instanța de fond a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei.

Instanța de fond la individualizarea pedepsei penale a luat în considerație caracterul, pericolului social și gravitatea infracțiunii comise de Clopot Natalia, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii înscrinate.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a reținut că inculpata a recunoscut vina în cele comise, însă recunoașterea vinovăției, în cazul dat nu este considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică.

Recunoașterea vinovăției a fost o condiție la aplicarea prevederilor art.364¹ Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatei. Careva circumstanței agravante în privința inculpatei în conformitate cu art.77 Codul penal nu au fost stabilite.

Cu referire la art.16 alin.(4) Codul penal, infracțiunea respectivă se clasifică că fiind o infracțiune gravă, ce a atentat la viața și sănătatea persoanei.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de fond corect a stabilit că inculpata nu este la prima abatere, aceasta anterior a mai comis infracțiuni cu aplicarea violenței, fiind condamnată prin sentința Judecătorei Ungheni din 10.10.2017, în baza art.201¹ alin.(1) Codul penal la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Astfel, poziția apărării precum că instanța de fond incorect a aplicat prevederile art.85 Codul penal, instanța de apel a respins-o ca fiind neîntemeiată menționând, că instanța de fond nu a comis careva erori în acest sens.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele inculpatei și avocatului acesteia precum că suma încasată este exagerată, deoarece în speță, prima instanță a estimat la justa valoare cuantumul prejudiciului material și moral ce urmează a fi încasat.

În contextul dat, instanța de apel a subliniat că instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana

vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor, pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpata Clopot Natalia Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(1) Codul penal, care i-a aplicat lui Ilica Ghenadie multiple lovituri cu un cuțit de bucătărie în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i plagă a abdomenului pe dreapta cu penetrare în cavitatea peritoneală, fără lezarea organelor interne, plaga în regiunea spinei iliace pe dreapta și plaga transfixiantă a brațului drept, care conform raportului de expertiză judiciară nr.201812D0108 din 24.07.2018, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatei Clopot Natalia a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, atât instanța de apel cât și instanța de fond nu a luat în considerație și nu a ținut cont de faptul că la examinarea cauzei a fost stabilită o circumstanță atenuantă și anume s-a constatat că partea vătămată prin acțiunile sale a provocat comiterea infracțiunii, de motivele pe care se întemeiază soluția privind încasarea sumei de 40 000 lei cu titlu de valoare a prejudiciilor materiale și morale, calcularea greșită a termenului pedepsei sub formă de închisoare adăugată, care urma a fi redus substanțial sau definitiv prin absorbție.

Totodată a menționat că Clopot Natalia fiind în calitate de bănuit, învinuit și inculpat a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer, cauza s-a examinat conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, a colaborat cu organul de urmărire penală, a tras concluzii din fapta săvârșită, iar corectarea și reeducarea lui Clopot Natalia poate fi atinsă și prin numirea unei pedepse mai blânde.

6 Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, iar la rândul său art.427 alin.(1) Cod de procedură

penală prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând recursul declarat, Colegiul penal constată că partea apărării nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor, din care considerente instanța de recurs nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar critică decizia instanței de apel numai referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei, argument, care se încadrează în temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal constată, că astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, deși aceleași argumente au fost invocate și în cererea de apel și asupra cărora instanța de apel s-a expus în mod argumentat, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens, Colegiul penal reiterează că potrivit prevederilor art.7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele atenuante și agravante.

Potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatei Clopot Natalia, instanțele judecătorești inferioare au ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei penale prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatei și influența pedepsei asupra corijării și reeducării acesteia.

Instanța de apel corect a reținut că, inculpata Clopot Natalia nu este la prima abatere de la legea penală, anterior inculpata a fost atras la răspundere penală, pentru comiterea infracțiunilor cu aplicarea violenței, fiind condamnată prin sentința Judecătoriei Ungheni din 10.10.2017 în baza art.201¹ alin.(1) Codul penal la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, însă ultima nu și-a făcut concluzii de rigoare, săvârșind o nouă infracțiune cu intenție, astfel încât doar pedeapsa închisorii cu executarea reală va asigura atingerea scopurilor pedepsei penale prevăzute la art.61 Cod penal.

Colegiul penal remarcă faptul că, circumstanțele invocate de către apărător în recurs, au fost luate în considerare de către instanțele de fond la numirea pedepsei, astfel, argumentele invocate nu pot fi acceptate întru casarea hotărârilor judecătorești.

Mai mult, la numirea pedepsei inculpatului, instanțele judecătorești inferioare au ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, aceasta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnată.

Cu referire la argumentul apărătorului, precum că instanța de apel a ignorat principiul individualizării pedepsei penale și nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, Colegiul penal le apreciază ca fiind declarative și menționează că aceste argumente nu pot servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești, din motiv că circumstanțele invocate de recurent, precum: recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, au fost luate în considerație de instanță la numirea pedepsei.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel a abordat suficient de motivat condițiile ce vizează natura infracțiunii comise și faptul că scopul pedepsei poate fi atins doar cu executarea reală a pedepsei cu închisoare, fiind o aplicare proporțională și echitabilă faptelor intenționate comise de către Clopot Natalia.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanțele de fond au expus raționalitatea executării reale a pedepsei stabilite inculpatei Clopot Natalia, corect stabilind că doar în aceste condiții vor fi atinse scopurile pedepsei prevăzute la art.61 alin.(2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatei Clopot Natalia, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile apărătorului expuse în recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

Din considerentele indicate supra, Colegiul penal conchide că, temeiul de casare prevăzut la art.427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală, nu este incident speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatei Clopot Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, în cauza penală privind-o pe *Clopot Natalia xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 01 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena